

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت اجتماعی و بهزیستی روانشناختی کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم

فاطمه طاهری^۱، بهزاد محمدی^۲، زهره مقدم^۳ و رقیه ذاکرزاده^۴

۱ کارشناسی ارشد روان شناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه تهران

fatemehh.taheri@gmail.com

۲ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

Sabalan.shahr@yahoo.com

۳ کارشناسی بهداشت عمومی

Zohreh.moghaddam1992@yahoo.com

۴ کارشناسی روانشناسی عمومی

rzakerzadeh1357@gmail.com

چکیده

هدف پژوهش بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت اجتماعی و بهزیستی روانشناختی کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم می باشد. روش تحقیق این مطالعه از نوع نیمه تجربی و به شیوه پیش آزمون-پس آزمون می باشد. جامعه آماری تحقیق شامل تمامی کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم می باشد که در مرکز اوتیسم تبریز دارای پرونده می باشند. نمونه آماری مشتمل بر ۳۰ نفر از این کودکان می باشد که به روش تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شده اند. گروه آزمایش بر اساس برنامه ۱۳ گانه مهارت‌های زندگی در معرض ۱۲ جلسه آموزش قرار گرفته اند و گروه مداخله هیچ آموزشی دریافت نکرده است. پرسشنامه های استاندارد سلامت اجتماعی کییز و بهزیستی روانشناختی در مراحل پیش آزمون و پس آزمون با استفاده از نظرات مربیان و معلمان برای هر دو گروه آزمایش و کنترل گردآوری شده و با روش آنالیز کواریانس ساده در نرم افزار spss20 مورد تحلیل قرار گرفته است. نتایج به دست آمده نشان داد که آموزش مهارت‌های زندگی در افزایش سلامت اجتماعی و بهزیستی روانشناختی تاثیر معناداری دارد ($P < 0.05$). بر اساس یافته های تحقیق پیشنهاد می گردد که برنامه مهارت‌های زندگی مقدماتی به مربیان و معلمان و نیز والدین کودکان اوتیسم آموزش داده شود و نیز این برنامه ها در الگوی درسی یا آموزشی این کودکان گنجانده شود.

واژه‌های کلیدی: اختلال اوتیسم، مهارت‌های زندگی، سلامت اجتماعی، بهزیستی روانشناختی.